

29 apr 2007 -13:44

Speech Verhofstadt - 100 jaar scouting

TOESPRAAK VAN EERSTE MINISTER GUY VERHOFSTADT BIJ DE JAMBE 100 JAAR SCOUTING.

BRUSSEL, 29 APRIL 2007.

TOESPRAAK VAN EERSTE MINISTER GUY VERHOFSTADT BIJ DE JAMBE 100 JAAR SCOUTING. BRUSSEL, 29 APRIL 2007.

Beste Scouts en Gidsen, jong en minder jong Dames en heren, Deze JAMbe is indrukwekkend. Bijna honderdduizend scouts en gidsen. België mag dan misschien klein zijn. Van elke honderd Belgen is er hier vandaag één aanwezig. Hiermee is dit het grootste scouts-evenement ter wereld. Ik wil de organisatoren en de hele scoutsbeweging hiervoor feliciteren. One World, One Promesse. Dat is niet alleen het thema van dit feestjaar. Het is de missie van de scouts sinds de eerste dag dat Baden Powell in 1907 het kamp op Brownsea Island met de hoorn opende. Sindsdien is scouting uitgegroeid tot een wereldbeweging van 38 miljoen leden in 166 landen. Het dragen van het scoutshemd of de sjaal is hiermee een krachtig symbool van een wereld die steeds meer één wordt. Honderd jaar is lang. De wereld van 1907 was totaal verschillend van de wereld waarin we nu leven. Ook voor kinderen en jongeren. Net als de volwassenen, leven kinderen en jongeren vandaag jachtiger, sneller, onder hogere druk. Het werk op school is toegenomen. Er is de muziekschool, de dactylolessen, het voetbal of de dansles. Men zou zich kunnen afvragen of ze wel nog tijd hebben om zaterdag of zondag naar de jeugdbeweging te gaan? Toch zien we niet minder maar steeds meer kinderen zich aansluiten. Steeds meer kinderen en jongeren willen voor enkele uren naar buiten, naar het lokaal of naar het bos. Het is duidelijk. Scouting is na honderd jaar meer ooit nodig, meer dan ooit zinvol. Zoals u weet ben ik een groot pleitbezorger van de open samenleving. Maar ik weet ook dat de belofte van een echte open samenleving niet van bovenaf kan opgelegd worden. Ze moet groeien van onderuit. Dat is precies wat scouting doet. Elke week opnieuw. Samenwerken, samen spelen, samen opkomen voor solidariteit en verdraagzaamheid. Kinderen en jongeren laten opgroeien in een democratische, rechtvaardige wereld. Niet met grote woorden, maar elke week opnieuw via de scouting. Elke week opnieuw met die tomeloze en vrijwillige inzet voor elkaar. Met die inzet verandert scouting de wereld. Al honderd jaar. Want hoe ongelijk we ook geboren mogen worden, bij de scouts wordt iedereen gelijk behandeld. Iedereen slaapt in dezelfde tenten. Zit rond hetzelfde kampvuur en zingt dezelfde liederen. Iedereen is fier wanneer de vlag van zijn groep gehesen wordt. Scouting heeft begrepen dat niet de afkomst van een kind telt. Wel zijn toekomst. Elk week opnieuw, slaagt scouting erin om ontelbare ogen op een andere manier naar de wereld laten kijken. Ikzelf herinner me nog goed, als jonge scout, de wekelijkse vergaderingen waar leiders alles van zichzelf ten beste gaven. Nu heb ik ook wekelijkse vergaderingen, al zijn die iets minder ontspannend. Waar ik vroeger leerde knopen maken, moet ik nu vooral knopen ontwarren. Soms hoopte ik dat ik met een eenvoudig fluitsignaal, net als vroeger, iedereen even snel terug in formatie zou krijgen. Als elke politicus bij de scouts of gidsen was geweest, zou dit wellicht iets gemakkelijker geweest zijn. Dames en heren, Scout of gids ben je niet voor enkele jaren. Je neemt het je hele leven mee. Niet alleen een totem, fijne herinneringen of enkele vriendschappen. Maar ook een overtuiging. De overtuiging dat elk van ons elke dag een betere wereld kan bouwen. Ik kan vandaag dan ook u en alle scouts en gidsen alleen maar toewensen dat scouting nog heel lang mag bestaan. Ik dank u.